

Vytautas Magnus University
Faculty of Social Sciences

II International scientific conference

**MODERNIZATION OF THE EDUCATIONAL SYSTEM:
WORLD TRENDS AND NATIONAL PECULIARITIES**

February 22th, 2019

**Kaunas,
Lithuania
2019**

II International scientific conference «Modernization of the educational system: world trends and national peculiarities» : Conference proceedings, February 22th, 2019. Kaunas: Izdevniecība «Baltija Publishing», 596 pages.

ORGANISING COMMITTEE

Juozas Augutis, Dr. Hab., Professor, Rector, Vytautas Magnus University, Lithuania;

Greta Brazaityte, Associate Professor, International relations coordinator, Vytautas Magnus University, Lithuania;

Dariusz Tulavecz`ky`, Prof., Dr Hab. of Social Sciences, University of John Paul II, Krakov, Poland;

Sonya Borisova Ilieva, Prof., Dr. Hab., editor-in-chief of Socio-Brains journal, Konstantin Preslavsky University of Shumen, Bulgaria;

Tereza Giza, Dr hab., Professor, Head of Department of Social Pedagogy and Resocialization of the Holy Cross University, Kielce, Poland;

Iryna Shaposhnykova, Associate Professor, Dr. of Social Sciences, Dean of Faculty of Psychology and Sociology, Kherson State University, Ukraine;

Kostiantyn Shaposhnykov, Professor, Dr. of Economics, Head of Black Sea Research Institute of Economy and Innovation, Ukraine;

Nino Turabelidze, Professor, Dr. of Social Sciences, Dean of Faculty of Humanities, Sulkhani-Shabua Orbeliani Teaching University (SABAUNI), Georgia.

Each author is responsible for content and formation of his/her materials.

The reference is mandatory in case of republishing or citation.

Толочко С. В.

Самоосвітня компетентність викладачів у післядипломній педагогічній освіті..... 300

Ульянова В. С., Нагорнюк В. О.

Аналіз сутності інноваційних педагогічних систем..... 304

Chernukha N. M., Tokaruk L. S.

Modernization of social pedagogical work with children of labor migrants in territorial communities 308

ISSUES OF REGIONAL HISTORY**Vanovska I. M., Sheremeta O. M.**

Development of the district councils' local household on Ukrainian right-bank at the beginning of the 20th century 312

Куліченко А. К.

Роль та значення медичної школи університету Джонса Гопкінза в історії розвитку США 315

Myroniuk O. Yu.

Cultural activities of the Ukrainian community in Estonia, Latvia and Lithuania in 2014-2018 318

Модестова Т. В.

Історичний та культурний контекст становлення вищої освіти Великої Британії..... 321

Saraieva O. V.

Charitable activity of Mariupol district bodies of land during the First World War ... 325

ORAL HISTORY IN CONTEMPORARY STUDIES**Куриляк В. В.**

Особливості освітньої структури Адвентистів сьомого дня в Україні..... 329

ISSUES OF ARCHAEOLOGY AND ANCIENT HISTORY**Hasanov Elnur Latif oglu**

Innovative basis of research of ethno-archaeological heritage in Ganja based on materials of modern excavations..... 332

Koshechko M. V.

Temple of Trypillian culture in settlement Nebelivka 338

(Narkomzem) [6, p.608]. District council postal stations and telephone networks passed into the jurisdiction of the People's Commissariat of Internal Affairs [6, p.793]. At the same time, as noted above, the organization of district and provincial councils of the national economy were made and they acquired all functions of management of local economy. In fact, during the year 1920, district councils economic activity in the province was curtailed.

References:

1. Reports of the Governors to the 5th Extraordinary Provincial Assembly and the 1914 convocation magazines. – Vinnitsa: Vinnytsya district zemstvo, 1915. – 120.
2. Calendar and notebook of the correspondent of the Kyiv Provincial People's Council in 1918. – К .: Printing house of the Kyiv Provincial People's Council, 1918. – 278 p.
3. Kiev provincial zemstvo collection // Kievskaya Zemskaya Gazeta. – 1917. – No. 13-14. – pp. 408-409.
4. From the Kiev provincial zemstvo administration // Kievskaya zemskaya gazeta. – 1913. – No. 4. – P. 2-3.
5. Development of agricultural co-operation in the Kiev province // Bulletin of the All-Ukrainian Agronomy and Economic Congress. – 1917. – No. 6. – P. 40 – 44.
6. Resolution of the employees of the Kyiv Provincial Zemstvo / / Ukrainian National Liberation Movement. March – November 1917: Doc. and materials / Order: V.Verstiuk (leader) and others. – К.: Kind. them Elena Teligi, 2003. – P. 908-909.
7. Central State Historical Archive of Ukraine, Kyiv. (Hereinafter referred to as the Central Electoral Commission of Ukraine.) – F. 442. – Op. 656. – Sp. 132

Куліченко А. К.,

*кандидат педагогічних наук, доцент,
доцент кафедри іноземних мов
Запорізький державний медичний університет
м. Запоріжжя, Україна*

РОЛЬ ТА ЗНАЧЕННЯ МЕДИЧНОЇ ШКОЛИ УНІВЕРСИТЕТУ ДЖОНЗА ГОПКІНЗА В ІСТОРІЇ РОЗВИТКУ США

Медична школа університету Джонса Гопкінза (м. Балтимор, штат Меріленд, США) з моменту свого відкриття (жовтень 1893 р.) стала одним зі світових лідерів з надання якісної вищої освіти у галузі медицини. Успішна діяльність вказаного закладу вищої освіти, її значення для Північної Америки та інші питання, пов'язані з університетом Джонса Гопкінза, стали предметом жвавих дискусій багатьох зарубіжних дослідників впродовж багатьох років.

Зазначимо, що медична школа є невід'ємною частиною університету Джонса Гопкінза (1876), особлива філософія освіти якого заснована на засадах передбачення та практицизму. Так, перший ректор університету Джонса Гопкінза Д. Гілмен у своїй інавгураційній промові з нагоди відкриття окреслив 12 головних постулатів університетської освіти, 11 з яких був такий: «метою університету є розвиток характеру, який визначає людину. Він (університет. – А.К.) втрачає свою мету, якщо породжує освічених педантів, або простих ремісників, або хитрих софістів, або претензійних практиків. Його сенс не у тому, щоб лише передавати знання студентам, а у підсиленні жаги до знань, знаходженні методів для розвитку здібностей, зміцненні розсудливості та пошуків інтелектуальних й моральних сил. Він повинен готувати до служіння суспільству покоління студентів, які будуть мудрими, вдумливими, прогресивними новаторами у галузях, де б не працювали або творили» [1, с. 38].

Відкриття медичної школи університету Джонса Гопкінза ознаменувало нову еру американської медичної освіти, оскільки вперше в історії США усі професори доклінічних дисциплін працювали повний робочий день або на постійній основі. Студенти медичної школи Джонса Гопкінза ставали невід'ємною частиною персоналу лікарні Джонса Гопкінза, навчаючись шляхом участі у процесі лікування пацієнтів, а не лише за допомогою відвідувань лекцій. Їм також рекомендували брати участь у науково-дослідній діяльності у лабораторіях та клініках під керівництвом професорсько-викладацького складу медичної школи університету Джонса Гопкінза [3, с. 8]. Чимало викладачів та випускників зазначеного закладу вищої освіти запровадили інновації не тільки у теорії й практиці медичної освіти, а й в медицині зокрема.

Так, наприклад, за допомогою лабораторних досліджень В. Ослер, «батько сучасної медицини», сприяв розвитку в Америці точної діагностики та детального опису захворювання. Він також заклав підвалини інтернатури та резидентури у американських лікарнях. В. Голстед, «батько сучасної хірургії», та його колеги розробили новий підхід у вищезазначеній галузі, заснований на ретельній оперативній техніці. Крім того, він та В. Велч, «декан американської медицини» та перший декан медичної школи університету Джонса Гопкінза, відстоювали систему повного робочого дня у клінічних відділеннях [3, с. 8]. До того ж, еволюція медсестринської та медичної освіти у Північній Америці ХХ ст. пов'язана саме з ідеалами медичної школи Джонса Гопкінза [4, с. E894]. Оскільки, за словами Л. Мукау, «двома істотними внесками моделі Гопкінза були освітній формат та спільне навчання (жінок та чоловіків. – А.К.)» [5, с. 118].

До випускників та професорсько-викладацького складу медичної школи університету Джонса Гопкінза належать 16 Нобелівських лауреатів з фізіології або медицини, які отримали цю відзнаку у різні часи. Першим лауреатом був Т. Морган у 1933, визначивши роль, котру відіграє хромосома

у спадковості [6]. Шістнадцятим лауреатом стала К. Грейдер у 2009 р., яка з Е. Блекберн та Дж. Шостаком зробила відкриття щодо того, як теломери та фермент теломерази можуть захищати хромосоми [2].

Варто також згадати назви таких хвороб, як *хвороба Андерсен* (Д. Андерсен), *синдром Криглера – Наджара* (Дж. Криглер, В. Наджар), *синдром Кушинга*, *виразка Кушінга* (Г. Кушінг), *мальформація Денді-Вокера* (В. Денді), *синдром Рандю – Ослера – Вебера* (В. Ослер) тощо, котрі пов'язані як з випускниками, так і викладачами медичної школи Джонса Гопкінза. Зазначимо, що А. Блалок розвивав серцеву хірургію, Г. Кушінг – батько сучасної нейрохірургії, В. Пенфілд заклав підвалини нейрохірургії епілепсії, Г. Тауссіг – засновниця дитячої кардіології та ін.

У 2013 р. президент університету Джонса Гопкінза Р. Деніелз у своїй стратегії «10x2020» зазначив: «Ми заснували першу наукову медичну школу. Ми створили новаторські міждисциплінарні програми, зокрема біомедичну інженерію, науку про мозок, інженерію клітин та біоетику» [7, с. 2]. Крім того, медична школа університету Джонса Гопкінза пишається 32 переможцями премії Лескера у галузі медичних досліджень (the Lasker Medical Research Award), премією за прорив у науках про життя (the Breakthrough Prize in the Life Sciences), премією «Національний лікар року» (the National Physician of the Year) та 57 членами Інституту медицини [7, с. 3].

Отже, як бачимо, медична школа університету Джонса Гопкінза з моменту свого відкриття й у 20-х рр. ХХІ ст. позитивно впливає не тільки на американську, а й світову медицину та медичну освіту. Талановиті викладачі, відомі випускники, численні революційні теоретичні й практичні здобутки, столітні традиції, особлива освітня філософія є запорукою успіху медичної школи університету Джонса Гопкінза, котра відіграє важливу роль у розвитку американської нації та держави вже майже 130 років.

Література:

1. Addresses at the Inauguration of Daniel E. Gilman, as President of the Johns Hopkins University, Baltimore, Febr. 22, 1876. Baltimore, MD: John Murphy & Co. 1876. 66 p.
2. Carol W. Greider – Facts. NobelPrize.org. Nobel Media AB 2019. URL: <https://www.nobelprize.org/prizes/medicine/2009/greider/facts/> (last access: 12.02.2019).
3. Johns Hopkins University School of Medicine. Academic Year 2011 – 2012. 580 p. URL: <https://www.hopkinsmedicine.org/som/students/academics/catalog/SOMCat1112.pdf> (last access: 10.02.2019).
4. Lamb S. Johns Hopkins : A Canadian Medical School? *Canadian Medical Association Journal*. 2017. Vol. 180. No. 26. P. E893–894.
5. Mukau L. Johns Hopkins and the Feminist Legacy: How a Group of Baltimore Women Shaped American Graduate Medical Education. *American Journal of Clinical Medicine*. 2012. Vol. 9. No. 3. P. 118–127.

6. The Nobel Prize in Physiology or Medicine 1933. NobelPrize.org. Nobel Media AB 2019. URL: <https://www.nobelprize.org/prizes/medicine/1933/summary/> (last access: 12.02.2019).

7. 10x2020. A Vision for Johns Hopkins University Through the Year 2020. URL: http://web.jhu.edu/administration/provost/reaccreditation/_template_assets/docs/JHU%20Ten%20by%20Twenty.pdf. (last access: 12.02.2019).

Myroniuk O. Yu.,

*Postgraduate Student at the Department
of the History of World Ukrainianity
Taras Shevchenko National University of Kyiv
Kyiv, Ukraine*

CULTURAL ACTIVITIES OF THE UKRAINIAN COMMUNITY IN ESTONIA, LATVIA AND LITHUANIA IN 2014-2018

The Ukrainian diaspora community is quite active abroad. There is no exception of the communities in Latvia, Lithuania, and Estonia. Despite the fact that these countries are close located, the state of social activity in them has many differences.

If we're talking about the Ukrainian community in Estonia, it is to be noted that every year it is increasing. In connection with the war in the East of Ukraine came a lot of settlers, which this state provides a temporary residence permit. In 2016 almost 1,100 Ukrainians moved to Estonia, 16 of them were granted status of refugees. The number of Ukrainian citizens who come to work has also increased – it's physicians, economists, and highly skilled IT professionals. According to statistics, in Estonia there are almost 23 thousand Ukrainians, which is about 1.8 percent of the total population of the country, by the number it is second after the national minority in the country [2, p. 237].

It should be added that, in general, about 100 thousand stateless persons are among the inhabitants of Estonia. These are people who have not complied with the Estonian legislation on language proficiency and did not pass the test of knowledge of the Constitution or the history of the country. They also include ethnic Ukrainians who do not speak Estonian well enough. Because of this, the majority of the Ukrainian diaspora in Estonia has difficulty in integrating into Estonian society [4].

But according to the founder and head of the Center of Ukrainian Culture in Tallinn – Anatoliy Lyutyuk, the number of well-trained and patriotically-minded young Ukrainians grows every year. Many of them come to his center. For example, now they have trainee – a girl from Donetsk, who not only speaks fluent Ukrainian but has already learned Estonian and knows English well [1].

II International scientific conference «Modernization of the educational system: world trends and national peculiarities» Vytautas Magnus University, Kaunas, Lithuania.

February 22th, 2019

Izdevniecība «Baltija Publishing»
Lāčplēša iela 41A, Rīga, LV-1011

Iespiests SIA «Izdevniecība «Baltija Publishing»
Parakstīts iespiešanai: 2019. gada 11. marts
Tirāža 100 eks.